

КОНВЕНЦИЯ
ЗА ЗАЩИТА НА МОРСКАТА СРЕДА В СЕВЕРОИЗТОЧНИЯ
АТЛАНТИК

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че морската среда и флората и фауната, които тя поддържа, са от жизнено значение за всички нации;

КАТО ПРИЗНАВАТ, присъщата стойност на морската среда в Североизточния Атлантик и необходимостта да ѝ се осигури координирана защита;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че съгласуваните действия на национално, регионално и глобално ниво са съществени за предотвратяването и елиминирането на морско замърсяване и за постигане на устойчиво управление на морското пространство, тоест управлението на дейностите на човека по начин, който позволява морската екосистема да продължава да поддържа използване на морските ресурси и да продължава да посреща нуждите на настоящото и бъдещи поколения;

ЗАГРИЖЕНИ за заплахата от замърсяване за екологичното равновесие и законно използване на морските ресурси;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД, препоръките на Конференцията на Обединените нации относно околната среда и развитието, проведена се в Стокхолм през м. юни 1972 г.;

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД, също така резултатите от Конференцията на Обединените нации по околна среда и развитие, проведена в Рио де Жанейро през м. юни 1992 г.;

КАТО ПРИПОМНЯТ, съответните разпоредби на обичайното международно право, отразени в част XII на Закона на Обединените нации за морската конвенция, и по-специално член 197 относно глобалното и регионално сътрудничество за защита и съхранение на морската среда;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че общите интереси на държавите, загрижени за идентично морско пространство следва да ги убедят да си сътрудничат на регионално и подрегионално ниво;

КАТО ПРИПОМНЯТ, положителните резултати, постигнати в контекста на Конвенцията за предотвратяване на морското замърсяване чрез операциите по потапянето на кораби и въздухоплавателни средства, подписана в Осло на 15 февруари 1972 г., изменена с Протоколи от 2 март 1983 г. и от 5 декември 1989 г., и Конвенцията за предотвратяване на морското замърсяване, причинено от наземни източници, подписана в Париж на 4 юни 1974 г., изменена с Протокол от 26 март 1986 г.;

УБЕДЕНИ, че трябва незабавно да се предприемат международни действия за предотвратяване и отстраняване на морското замърсяване, като част от постоянните и системни мерки за защита на морската среда;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че е желателно на регионално ниво да се приемат по-строги мерки в сравнение с предвидените в международни конвенции или споразумения с глобален обхват по отношение на предотвратяване и отстраняване на замърсяване на морската среда или по отношение защитата на морската среда срещу отрицателното въздействие от дейностите на човека;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че въпросите, свързани с управлението на рибарството са уместно регулирани съгласно международни и регионални споразумения, свързани с тези въпроси;

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че съществуващите конвенции от Осло и от Париж не контролират адекватно някои от многото източници на замърсяване, и че следователно е уместно да бъдат заменени с настоящата конвенция, която разглежда всички източници на замърсяване на морската среда и вредното въздействие от дейностите на човека върху нея, като взема предвид принципа на предпазване и засилва регионалното сътрудничество,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Определения

По смисъла на настоящата конвенция:

а) „морско пространство” са вътрешните води и териториалните морета на договарящите се страни, морето отвъд и в съседство с териториалното море под юрисдикцията на бреговата държава до степента, призната от международното право, и откритите морета, включително дъната на тези всички тези води и тяхната подпочва, разположени в рамките на следните ограничения:

(i) тези части на Атлантическия и Арктическия океани и подчинените им морета, които са разположени на север от 36° северна ширина и между 42° западна дължина и 51° източна дължина, с изключение на:

1. Балтийско море и проливите на юг и на изток от линиите, прокарани от *Hasenore Head* до *Gniben Point*, от *Korshage* до *Spodsbjerg* и от *Gilbjerg Head* до *Kullen*;
2. Средиземно море и неговите прилежащи морета до пресечната точка на паралел 36° северна ширина и меридиан 5° 36' западна дължина;

(ii) тази част от Атлантическия океан северно от 59° северна ширина и между 44° западна дължина и 42° западна дължина.

б) „вътрешни води” са водите откъм сушата на основните линии, от които се измерва ширината на териториалното море, простиращи се в случай на речно русло до сладководния предел.

в) „сладководен предел” е мястото в речното русло, където при отлив и по време на слаб приток на сладка вода съществува чувствително увеличение на солеността вследствие на наличието на морска вода.

г) „замърсяване” е въвеждането от човека, пряко или косвено, на вещества или енергия в морското пространство, които водят или е вероятно да доведат до рискове за здравето на човека, вреда за живите ресурси и морските екосистеми, щети за местата за отдих или намеса при другите форми на законно използване на морето.

д) „наземни източници” са източници, насочени или разсейващи се върху сушата, от които вещества или енергия достигат до морското пространство посредством вода, въздух или директно от брега. Те включват източници, свързани с целенасочено изхвърляне под морското дъно от сушата чрез тунел, тръбопровод или други средства и източници, свързани с изкуствени структури, поставени в морското пространство под юрисдикцията на договаряща се страна и различни от тези за дълбоководни дейности.

е) „потопяне” е:

(i) съзнателно изхвърляне в морското пространство на отпадъци или други вещества:

1. от плавателни съдове или въздухоплавателни средства;
2. от дълбоководни съоръжения;

(ii) съзнателно изхвърляне в морското пространство на:

1. плавателни съдове или въздухоплавателни средства;
2. дълбоководни съоръжения и дълбоководни тръбопроводи.

ж) „потопяне” не включва:

(i) изхвърляне в съответствие с Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973 г., изменена с Протокол от 1978 г. към нея, или друго приложимо международно право, на отпадъци или други материали, произтичащи или извлечени от отпадъци или други материали, транспортирани от или до плавателни съдове или въздухоплавателни средства или дълбоководни съоръжения с цел изхвърляне на тези отпадъци или други материали или извлечени от обработката на тези отпадъци или други материали на

тези плавателни съдове или въздухоплавателни средства или дълбоководни съоръжения;

(ii) поставяне на материали с цел различна от изхвърлянето им, при условие че, ако поставянето е различно от целта, за която материалите са предназначени или изградени, то е в съответствие със съответните разпоредби на конвенцията; и

(iii) за целите на приложение III, пълното или частично изоставяне на излязло от употреба дълбоководно съоръжение или излязъл от употреба дълбоководен тръбопровод, при условие че такова едно действие се извършва в съответствие със съответната разпоредба на конвенцията и международното право.

з) „изгаряне” е съзнателното изгаряне на отпадъци или други материали в морското пространство с цел термично унищожение.

и) „изгаряне” не включва термичното унищожение на отпадъци или други материали в съответствие с приложимото международно право, произтичащо или извлечено от нормалното действие на плавателни съдове или самолети или дълбоководни съоръжения, различни от термичното унищожение на отпадъци или други материали на плавателни съдове или въздухоплавателни средства или дълбоководни съоръжения, работещи за такова термично унищожение.

й) „офшорни дейности” са дейности, извършвани в морското пространство с цел изследване, оценка или експлоатация на течни или газови въглеводороди.

к) „офшорни източници” са офшорни съоръжения и офшорни тръбопроводи, от които вещества или енергия достигат до морското пространство.

л) „офшорно съоръжение” е всяка изкуствена структура, инсталация или плавателен съд или техните части, независимо дали фиксирани към морското дъно или свободно плаващи, разположени в морското пространство за извършване на офшорни дейности.

м) „офшорен тръбопровод” е всеки тръбопровод, който е поставен в морското пространство с цел извършване на офшорни дейности;

н) „плавателен съд или въздухоплавателно средство” са воден или въздушен апарат от всякакъв вид, техните части и принадлежности. Този израз включва апарат с въздушна възглавница, независимо дали самозадвижващ се или не, както и други изкуствени структури в морското пространство и тяхното оборудване, но изключва офшорни съоръжения и офшорни тръбопроводи.

о) „отпадъци или други вещества” не включват:

- (i) тленни останки;
- (ii) офшорни съоръжения;
- (iii) офшорни тръбопроводи;
- (iv) необработена риба и остатъци от риба, изхвърлени от риболовни плавателни съдове.

п) „конвенция” е, освен ако текстът не посочва друго, Конвенцията за предотвратяване на морското замърсяване чрез операциите по потапянето на кораби и въздухоплавателни средства, подписана в Осло на 15 февруари 1972 г., изменена с Протокол от 2 март 1983 г. и от 5 декември 1989 г.

р) „Парижка конвенция” е Конвенцията за предотвратяване на морското замърсяване, причинено от наземни източници, подписана в Париж на 4 юни 1974 г., изменена с Протокол от 26 март 1986 г.

с) „Организация за регионално икономическо сътрудничество” е организация, съставена от суверенни държави на даден регион, която има компетенция по отношение на въпроси, уредени от конвенцията и е надлежно упълномощена, в съответствие с вътрешните си процедури, да подписва, ратифицира, приема, одобрява или да се присъединява към конвенцията.

Член 2

Общи задължения

1. а) Договарящите се страни, в съответствие с разпоредбите на конвенцията, предприемат всички необходими стъпки да предотвратят и отстранят замърсяването и предприемат необходимите мерки да опазват морското пространство от неблагоприятното въздействие на дейностите на човека, така че да защитят здравето на човека и да съхранят морските екосистеми и, когато е практически възможно, да възстановят морските пространства, които са били неблагоприятно засегнати.
- б) За тази цел договарящите се страни, самостоятелно и съвместно, приемат програми и мерки и хармонизират своите политики и стратегии.
2. Договарящите се страни прилагат:
 - а) предпазния принцип, по силата на който се предприемат превантивни мерки, когато съществуват основателни причини за тревога, че вещества или енергия, въведени пряко или косвено в морската среда, могат да причинят рискове за здравето на човека, вреда за живите ресурси и морските екосистеми, щети за местата за отдих или намеса при другите форми на законно използване на морето, дори когато не съществува безспорно доказателство за непосредствена връзка между вложената енергия и наблюдавания ефект;

б) принципа „замърсителят плаща”, съгласно който разходите, свързани с мерки за предотвратяване, контрол и намаляване на замърсяването се поемат от замърсителя.

3. а) При прилагане на Конвенцията договарящите се страни приемат програми и мерки, които съдържат при необходимост крайни срокове за изпълнение и които отчитат в пълна степен използването на последните технологични развития и практики, предназначени изцяло да предотвратят и отстранят замърсяването.

б) За тази цел те:

(i) като вземат предвид критериите, посочени в допълнение 1, определят по отношение на програмите и мерките прилагането, *inter alia*, на:

- най-добрите техники,
- най-добрите практики в областта на околната среда, включително, според случай, чисти технологии;

(ii) при осъществяването на тези програми и мерки осигуряват прилагането на най-добри налични техники и най-добри практики в областта на околната среда, определени като такива, включително, според случая, чисти технологии.

4. Договарящите се страни прилагат приетите мерки, така че да предотвратят увеличаване на замърсяването на морето извън морското пространство или други части на околната среда.

5. Никоя разпоредба в настоящата конвенция не може да бъде тълкувана така, че да възпрепятства договарящите се страни да предприемат, самостоятелно или съвместно, по-строги мерки по отношение на предотвратяването и отстраняването на замърсяване на морското пространство или по отношение защитата на морското пространство срещу неблагоприятното въздействие от дейностите на човека.

Член 3

Замърсяване от наземни източници

Договарящите се страни предприемат, самостоятелно или съвместно, всички възможни стъпки да предотвратят и отстранят замърсяването от наземни източници в съответствие с разпоредбите на конвенцията, по-специално съгласно предвиденото в приложение I.

Член 4

Замърсяване от изхвърляне или изгаряне

Договарящите се страни предприемат самостоятелно или съвместно всички възможни стъпки да предотвратят и отстранят замърсяването от изхвърляне или изгаряне на отпадъци или други вещества в съответствие с разпоредбите на конвенцията, по-специално съгласно предвиденото в приложение II.

Член 5

Замърсяване от офшорни източници

Договарящите се страни предприемат самостоятелно или съвместно всички възможни стъпки да предотвратят и отстранят замърсяването от офшорни източници в съответствие с разпоредбите на конвенцията, по-специално съгласно предвиденото в приложение III.

Член 6

Оценка на качеството на морската среда

В съответствие с разпоредбите на конвенцията, и по-специално съгласно предвиденото в приложение IV, договарящите се страни:

- а) периодично предприемат и публикуват съвместни оценки на качеството на морската среда и нейното развитие, за морското пространство или за неговите региони и подрегиони;
- б) включват в тези оценки становище за ефективността на предприетите и планирани мерки за защита на морската среда и очертават приоритети за действие.

Член 7

Замърсяване от други източници

Договарящите се страни си сътрудничат с оглед приемането на приложения, в допълнение към приложенията, упоменати в членове 3, 4 и 5, които предписват мерки, процедури и стандарти за защита на морското пространство срещу замърсяване от други източници, до степента, където това замърсяване вече не е предмет на ефективни мерки, приети от други международни организации или предписани от други международни конвенции.

Член 8

Научни и технически изследвания

1. С цел да спомогнат за постигане целите на конвенцията, договарящите се страни създават допълващи или съвместни програми за научни и технически изследвания и в съответствие със стандартна процедура представят на Комисията:

а) резултатите от тези допълващи, съвместни или други подобни изследвания;

б) подробности за други подобни програми за научни и технически изследвания.

2. При осъществяването на тези дейности договарящите се страни отчитат осъщественото в тази област от съответните международни организации и агенции.

Член 9

Достъп до информация

1. Договарящите се страни гарантират, че компетентните им власти са задължени да предоставят информацията, описана в параграф 2 от настоящия член, на всички физически или юридически лица в отговор на всяко искане за отговор, без да е необходимо съответното лице да предоставя доказателства за интерес, без да се налагат неразумни такси, във възможно най-кратък срок, но не по-късно от два месеца.

2. Информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член е всяка налична информация в писмен, визуален, устен вид или във формата на база данни относно състоянието на морското пространство, дейностите или мерките, които влияят неблагоприятно или могат да повлияят върху него, както и относно дейности или мерки, въведени в съответствие с конвенцията.

3. Разпоредбите на настоящия член не засягат правото на договарящите се страни, в съответствие със съответните им национални законодателни системи и приложими международни регламенти, да предвидят възможността такива искания за информация да бъдат отхвърляни, когато са засегнати:

а) поверителността на действията на публични органи, международни отношения или национална отбрана;

б) обществена сигурност;

в) въпроси, които са или са били в процес на съдебно разглеждане или разследване (включително дисциплинарно разследване), или които са предмет на предварителни процесуални действия по разследване;

г) търговска и промишлена тайна, включително интелектуална собственост;

д) поверителността на лични данни и/или досиета;

е) материали, предоставени от трета страна, без тази страна да има правно задължение да направи това;

ж) материали, чието разкриване увеличават вероятността средата, към която се отнасят, да бъде засегната.

4. Причините за отказ да се предостави поисканата информация трябва да се изложат.

Член 10

Комисия

1. С настоящото се създава комисия, съставена от представители на всяка договаряща се страна. Комисията заседава периодично и всеки път, когато поради специални обстоятелства бъде решено в съответствие с процедурния правилник.

2. Комисията е задължена:

- а) да упражнява контрол върху изпълнението на конвенцията;
- б) да прави най-общо преглед на състоянието на морското пространство, ефективността на приетите мерки, приоритетите и необходимостта от допълнителни или различни мерки;
- в) да изготвя, в съответствие с общите задължения на конвенцията, програми и мерки за предотвратяването и отстраняването на замърсяване и за контрол на дейности, които могат пряко или косвено да въздействат неблагоприятно върху морското пространство; тези програми и мерки могат при необходимост да включват и икономически инструменти;
- г) периодично да определя работната си програма;
- д) да създава помощни органи, каквито прецени за необходими, както и да определя заданията им;
- е) да разглежда и при необходимост да приема предложения за изменения на конвенцията в съответствие с членове 15, 16, 17, 18, 19 и 27;
- ж) да изпълнява задълженията, предоставени ѝ по силата на член 21 и 23 и подобни задължения, които прецени за необходими съгласно условията на конвенцията.

3. За тези цели Комисията може, *inter alia*, да приема решения и препоръки в съответствие с член 13.

4. Комисията изготвя свой процедурен правилник, който се приема с единодушие от договарящите се страни.

5. Комисията изготвя финансов регламент, който се приема с единодушие от договарящите се страни.

Член 11

Наблюдатели

1. Комисията може, с единодушие на договарящите се страни, да реши да приеме като наблюдател:
 - а) всяка държава, която не е договаряща се страна по конвенцията;
 - б) всяка международна правителствена или неправителствена организация, чийто дейности са свързани с конвенцията.
2. Тези наблюдатели могат да участват в заседанията на Комисията, но без право на глас, и могат да представят на Комисията информация или доклади, свързани с целите на конвенцията.
3. Условието за приемане и участие на наблюдателите се определят в процедурния правилник на Комисията.

Член 12

Секретариат

1. С настоящото се създава постоянен секретариат.
2. Комисията назначава изпълнителен секретар и определя задълженията на тази позиция и положенията и условията, при която тя се заема.
3. Изпълнителният секретар изпълнява задълженията, които са необходими за администриране на конвенцията и за работата на Комисията, както и други задачи, възложени на изпълнителния секретар от Комисията в съответствие с процедурния ѝ правилник и финансовия регламент.

Член 13

Решения и препоръки

1. Решенията и препоръките се приемат с консенсус от договарящите се страни. В случай, че не се постигне консенсус и освен ако в конвенцията не е предвидено друго, Комисията може въпреки това да приеме решения или препоръки с мнозинство от три-четвърти от гласовете на договарящите се страни.
2. При изтичане на срок от 200 дни след приемането на решението, то става задължително за тези договарящи се страни, които са гласували за това решение и в рамките на този срок не са нотифицирали изпълнителния секретар в писмен вид, че не са в състояние да приемат решението, при условие че при изтичането на този срок три-четвърти от договарящите се страни са гласували или „за” решението и не са оттеглили приемането му, или са нотифицирали изпълнителния секретар в писмен вид, че са в състояние да приемат решението.

3. Нотификацията по параграф 2 от настоящия член до изпълнителния секретар може да посочи, че дадена договаряща се страна не е в състояние да приеме определено решение, доколкото то е свързано с една или повече нейни зависими или автономни територии, за които конвенцията се прилага.

4. Всички решения, приети от комисията при необходимост съдържат разпоредби, уточняващи графика, съгласно който решението се изпълнява.

5. Препоръките не са задължителни.

6. Решения относно дадено приложение или допълнение се вземат само от договарящите се страни, задължени от въпросното приложение или допълнение.

Член 14

Статут на приложенията и допълненията

1. Приложенията и допълненията съставляват неразделна част от конвенцията.

2. Дополненията са от научно, техническо или административно естество.

Член 15

Изменение на Конвенцията

1. Без да се накърняват разпоредбите на параграф 2 от член 7 и специфични разпоредби, приложими по отношение приемането или изменението на приложения и допълнения, с настоящия член се регулира изменение на конвенцията.

2. Всяка договаряща се страна може да предложи изменение на конвенцията. Текстът на предложеното изменение се изпраща на договарящите се страни от изпълнителния секретар на Комисията поне шест месеца преди заседанието на Комисията, на което то се предлага за приемане. Изпълнителният секретар също така изпраща предложеното изменение на държавите, подписали конвенцията за информация.

3. Комисията приема изменението с единодушие на договарящите се страни.

4. Правителството депозитар представя приетото изменение на договарящите се страни за ратификация, приемане или одобрение. Ратификация, приемане или одобрение на изменението се известява на правителството депозитар в писмен вид.

5. Изменението влиза в сила за тези договарящи се страни, които са го ратифицирали, приели или одобрили в срок от 30 дни след получаване от страна на правителството депозитар на нотификацията за неговата ратификация,

приемане или одобрение от най-малко седем договарящи се страни. След това изменението влиза в сила за всяка друга договаряща се страна на 30-ия ден след като тази договаряща се страна е депозирала инструмента си за ратификация, приемане или одобрение на изменението.

Член 16

Приемане на приложения

Разпоредбите на член 15, свързани с изменения на конвенцията, се прилагат също така за предложения, приемане и влизане в сила на приложения към конвенцията, с изключение на приложенията, упоменати в член 7, които Комисията приема с мнозинство от три-четвърти от договарящите се страни.

Член 17

Изменение на приложения

1. Разпоредбите на член 15, свързани с изменения на конвенцията, се прилагат също така за изменения на приложения към конвенцията, с изключение на изменения на приложения, упоменати в членове 3, 4, 5, 6 или 7, които Комисията приема с мнозинство от три-четвърти от договарящите се страни, обвързани с тези приложения.

2. Ако изменението на дадено приложение е свързано с изменение на конвенцията, изменението на приложението се урежда от същите разпоредби, които се прилагат за изменение на конвенцията.

Член 18

Приемане на допълнения

1. Ако предложено допълнение е свързано с изменение на конвенцията или на приложение, предложено за одобрение в съответствие с членове 15 или 17, предложението, приемането и влизането в сила на това допълнение се урежда от същите разпоредби, които важат за предложението, приемане и влизане в сила на това изменение.

2. Ако предложено допълнение е свързано с приложение към конвенцията, предложено за одобрение в съответствие с член 16, предложението, приемането и влизането в сила на това допълнение се уреждат от същите разпоредби, които важат за предложението, приемането и влизането в сила на това приложение.

Член 19

Изменение на допълнение

1. Всяка договаряща се страна, обвързана с допълнение, може да предлага изменения на това допълнение. Текстът на предлаганите изменения се съобщава

на всички договарящи се страни по конвенцията от изпълнителния секретар на Комисията, както е предвидено в параграф 2 от член 15.

2. Комисията приема измененията на допълнения и с мнозинство от три четвърти от договарящите се страни, обвързани с това допълнение.

3. Изменения на допълнение влизат в сила при изтичане на срока от 200 дни след приемането им за тези договарящи се страни, които са обвързани с това допълнение и не са нотифицирали правителството депозитар в писмен вид, че не са в състояние да приемат измененията, при условие че при изтичането на този срок три четвърти от договарящите се страни, обвързани от това допълнение са гласували за измененията и не са оттеглили приемането си, или са нотифицирали правителството депозитар в писмен вид, че са в състояние да приемат измененията.

4. Нотификацията по параграф 3 от настоящия член до правителството депозитар може да посочва, че договаряща се страна не е в състояние да приеме измененията, що се отнася до една или повече зависими или автономни територии, за които се прилага конвенцията.

5. Изменение на допълнение става обвързващо за всяка друга договаряща се страна, обвързана с допълнението, която е нотифицирала правителството депозитар в писмен вид, че е в състояние да приеме измененията от момента на нотификацията или след изтичане на срок от 200 дни след приемането на измененията, която от двете дати е по-късна.

6. Правителството депозитар незабавно нотифицира всички договарящи се страни за получаването на такава нотификация.

7. Ако изменение на допълнение е свързано с изменение на конвенцията или на приложение, изменението на допълнението се регулира от същите разпоредби, които се прилагат за изменението на конвенцията или това приложение.

Член 20

Право на глас

1. Всяка договаряща се страна разполага с един глас в Комисията.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 от настоящия член, Европейската общност и други регионални организации за икономическо сътрудничество, в рамките на своите компетенции, имат право на брой гласове, равен на броя на държави-членки, които са договарящи се страни по конвенцията. Тези организации не упражняват правото си на глас в случаите, когато държавите, които са членки на тези организации упражняват своето право на глас и обратно.

Член 21

Трансгранично замърсяване

1. Когато замърсяване, произхождащо от една договаряща се страна, е възможно да увреди интересите на една или повече други договарящи се страни по конвенцията, заинтересованите договарящи се страни предприемат консултации по искане на една от тях с оглед съгласуването на споразумение за сътрудничество.
2. По искане на всяка засегната договаряща се страна Комисията разглежда въпроса и отправя препоръки с оглед достигането на приемливо решение.
3. Споразумението, упоменато в параграф 1 от настоящия член, може *inter alia*, да определя областите, за които се прилага, качествените цели, които си поставя и методите за постигане на тези цели, включително методи за прилагането на подходящи стандарти и научната и техническа информация, която следва да се събере.
4. Договарящите се страни, подписали такова споразумение, нотифицират останалите договарящи се страни, посредством посредничеството на Комисията, за целта на споразумението и за напредъка, осъществен при прилагането му.

Член 22

Представяне на отчети пред Комисията

Договарящите се страни докладват на Комисията през равни интервали от време за:

- а) законови, регулаторни или други мерки, които са предприели в изпълнение разпоредбите на конвенцията, както и за решения и препоръки, приети съгласно тях, включително мерки, предприети с цел предотвратяване и санкциониране на поведение в разрез с тези разпоредби;
- б) ефективността на мерките, упоменати в буква а) от настоящия член;
- в) проблеми, на които са се натъкнали при изпълнението на разпоредбите, упоменати в буква а) от настоящия член.

Член 23

Съответствие

Комисията:

- а) въз основа на периодичните доклади, упоменати в член 22 и на други доклади, представени от договарящите се страни, оценява тяхното съответствие с конвенцията и решенията и препоръките, приети по нея;

б) при необходимост решава и предприема стъпки за постигане на пълно съответствие с конвенцията и решения, приети съгласно нея, и насърчава изпълнението на препоръки, включително мерки за подпомагане на дадена договаряща се страна да изпълни задълженията си.

Член 24

Регионализация

Комисията може да реши, че дадено решение или препоръка, приети от нея, се прилагат за цялото или за определена част от морското пространство и може да предвиди различен график за приложение, предвид разликите в екологичното и икономическо състояние на различните региони и подрегиони, обхванати от конвенцията.

Член 25

Подписване

Конвенцията е открита за подписване в Париж от 22 септември до 30 юни 1993 г. за:

- а) договарящите се страни по Конвенцията от Осло или Парижката конвенция;
- б) всяка друга крайбрежна държава, която граничи с морското пространство;
- в) всяка държава, разположена нагоре по течението на реки, които се вливат в морското пространство;
- г) всяка регионална организация за икономическо сътрудничество, която има за член поне една държава, за която е изпълнена някоя от букви а) - в) от настоящия член.

Член 26

Ратификация, приемане или одобряване

Конвенцията подлежи на ратификация, приемане или одобряване. Документите за ратификация, приемане или одобряване се депозират при правителството на Френската република.

Член 27

Присъединяване

1. След 30 юни 1993 г. Конвенцията е открита за държавите и регионалните организации за икономическо сътрудничество, упоменати в член 25.

2. Договарящите се страни могат с единодушие да поканят държави или регионални организации за икономическо сътрудничество, които не са упоменати в член 25, да се присъединят към конвенцията. При такъв случай на присъединяване определението за морско пространство при необходимост се изменя с решение на Комисията, прието с единодушие от договарящите се страни. Такова изменение влиза в сила след единодушно одобрение на всички договарящи се страни на тридесетия ден след получаването на последната нотификация от правителството депозитар.

3. Такова присъединяване се отнася за конвенцията и всички приложения и допълнения, които са приети към датата на това присъединяване, с изключение на случаите, когато документа за присъединяване съдържа изрична декларация за неприемане на едно или няколко приложения, различни от приложения I, II, III и IV.

4. Документите за присъединяване се депозират при правителството на Френската република.

Член 28

Резерви

Не се допускат никакви резерви по отношение на конвенцията

Член 29

Влизане в сила

1. Конвенцията влиза в сила на тридесетия ден след датата, на която всички договарящи се страни по Конвенцията от Осло и всички договарящи се страни по Парижката конвенция са депозирали документите си за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване.

2. За всяка държава или регионална организация за икономическо сътрудничество, която не е упомената в параграф 1 от настоящия член, конвенцията влиза в сила в съответствие с параграф 1 от настоящия член или на тридесетия ден след датата на депозиране на документа за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване от тази държава или регионална организация за икономическо сътрудничество, която от двете дати е по-късна.

Член 30

Оттегляне

1. По всяко време след изтичане на две години от датата на влизане в сила на конвенцията за дадена договаряща се страна, тази договаряща се страна може да се оттегли от конвенцията чрез представяне на писмена нотификация на правителството депозитар.

2. Освен ако не е предвидено друго в приложение, различно от приложения I - IV към конвенцията, всяка договаряща се страна може по всяко време след изтичане на две години от датата на влизане в сила на това приложение за тази договаряща се страна, да се оттегли от това приложение чрез представяне на писмена нотификация на правителството депозитар.

3. Оттегляне, упоменато в параграфи 1 и 2 от настоящия член, влиза в сила една година след като правителството депозитар получи оттеглянето.

Член 31

Заменяне на Конвенцията от Осло и на Парижката конвенция

1. С влизането си в сила конвенцията заменя Конвенцията от Осло и Парижката конвенция между договарящите се страни.

2. Независимо от параграф 1 от настоящия член, решения, препоръки и всички други споразумения, приети съгласно Конвенцията от Осло или от Парижката конвенция продължават да се прилагат, без промяна на правния си характер, в степента, в която са съвместими или не са преустановени изрично от конвенцията, решения и в случай на съществуващи препоръки – препоръки, приети съгласно конвенцията.

Член 32

Разрешаване на спорове

1. Всички спорове между договарящите се страни, свързани с тълкуването или прилагането на конвенцията, които не могат да се разрешат по друг начин от съответните договарящи се страни, например посредством разглеждане или помирение в рамките на Комисията, по искане на някоя от тези договарящи се страни се представят за арбитраж съгласно условията, постановени в настоящия член.

2. Освен ако страните по спора не решат друго, арбитражните процедури, упоменати в параграф 1 от настоящия член, се осъществяват в съответствие с параграфи 3 - 10 от настоящия член.

3. а) По искане, отправена от една договаряща се страна до друга договаряща се страна в съответствие с параграф 1 от настоящия член, се създава арбитражен съд. Искането за арбитраж излага предмета на искането, включително и по-специално членовете на конвенцията, чието тълкуване или прилагане е под въпрос;

б) страната ищец нотифицира Комисията, че е поискала създаването на арбитраж, като посочва името на другата страна по спора и членовете на конвенцията, чието тълкуване или прилагане по нейно мнение е под въпрос. Комисията предава така получената информация на всички договарящи се страни по конвенцията.

4. Арбитражният съд се състои от трима членове: всяка страна по спора определя арбитър; така избраните двама арбитри определят с общо съгласие трети арбитър, който председателства арбитража. Последният не трябва да бъде гражданин на която и да е от страните по спора, нито пък обичайното му местоживееие да бъде на територията на някоя от тези страни или да е нает на работа от тях, или да се е занимавал със случая в каквото и да е качество.
5. а) Ако председателят на арбитражния съд не бъде определен в рамките на два месеца от назначаването на втория арбитър, председателят на Международния съд по искане на която и да е от страните го посочва в рамките на период от още два месеца.
- б) Ако една от страните по спора не назначи свой арбитър в рамките на два месеца след получаване на искането, другата страна може да информира председателят на Международния съд, който определя председателя на арбитражния в рамките на период от още два месеца. След назначаването си председателят на арбитражния съд иска от страната, която все още не е назначила арбитър, да направи това до два месеца. След този период той информира председателят на Международния съд, който прави това назначение в рамките на период от още два месеца.
6. а) Арбитражният съд излиза с решение в съответствие с международното право и по-специално в съответствие с разпоредбите на тази конвенция;
- б) всеки арбитражен съд, съставен съгласно разпоредбите на настоящия член, изработва свои процедурен правилник;
- в) в случай на спор по отношение на това дали арбитражният съд има юрисдикция, въпросът се решава с решение на арбитражния съд.
7. а) Решенията на арбитражния съд както по процедурни въпроси, така и по въпроси по същество се вземат с мнозинство на членовете;
- б) арбитражният съд може да предприеме всякакви подходящи мерки с цел да установи фактите. Той може по искане на една от страните да препоръча да се предприемат временни защитни мерки;
- в) ако два или повече състава на арбитражен съд, съставени съгласно разпоредбите на настоящия член, са съзирани с искания по идентични или сходни въпроси, те могат да се информират взаимно за процедурите за установяване на фактите и да ги вземат предвид, доколкото е възможно;
- г) страните по спора предоставят всички необходими средства за ефективното осъществяване на съдебното производство;
- д) отсъствието или неявяването на страна по спора не се разглежда като пречка за съдебното производство
8. Освен ако арбитражният съд не определи друго поради специалните обстоятелства на делото, разходите на арбитражния съд, включително

заплащането на неговите членове, се поемат поравно от страните по спора. Арбитражният съд води отчет на всичките си разходи и подготвя окончателен отчет в тази връзка до страните.

9. Всяка страна, проявяваща интерес от правен характер към предмета на спора и която може да бъде засегната от съдебното решение по случая, може да се намеси в производството със съгласието на арбитражния съд.

10. а) Решението на арбитражния съд се съпровожда от декларация, разясняваща причините за взимането на това решение. Решението е окончателно и задължително за страните по спора;

б) Всякакъв спор, който може да възникне между страните относно тълкуването или изпълнението на решението, може да бъде изложен от всяка от страните пред арбитражния съд, който го е издал, или ако той не може да бъде свикан, пред друг арбитражен съд, създаден за тази цел по същия начин, както и първия.

Член 33

Задължения на правителството депозитар

Правителството депозитар информира договарящите се страни и подписалите конвенцията:

а) за депозирането на документи за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване, декларации за неприемане и нотификации за оттегляне в съответствие с членове 26, 27 и 30;

б) за датата, на която конвенцията влиза в сила в съответствие с член 29;

в) за получаването на нотификации за приемане, депозиране на документи за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване и влизането в сила на изменения на конвенцията и одобряването и изменението на приложения или допълнение и, в съответствие с членове 15, 16, 17, 18 и 19.

Член 34

Автентични текстове

Оригиналните текстове на Конвенцията на френски и английски език, които са еднакво автентични, се депозират при правителството на Френската република, което изпраща заверени копия от тях на договарящите се страни и на подписалите конвенцията и депозира заверено копие при генералния секретар на Обединените нации за регистрация и публикуване в съответствие с член 102 от Хартата на Обединените нации.

В ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители поставят собственоръчен подпис под настоящата конвенция.

Съставено в Париж на двадесети и втория ден от месец септември 1992 година.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОТСТРАНЯВАНЕ НА ЗАМЪРСЯВАНЕ ОТ НАЗЕМНИ ИЗТОЧНИЦИ

Член 1

1. При приемането на програми и мерки за изпълнение на настоящото приложение договарящите се страни ще изискват, самостоятелно или съвместно, използването на:

- най-добрите налични техники за пунктови (индивидуално идентифицируеми източници на замърсяване на околната среда) и дифузни източници,
- най-добри практики в областта на околната среда за пунктови и дифузни източници, включително при целесъобразност чиста технология.

2. При определяне на приоритети и при оценка на природата и степента на програмите и мерките и тяхното развитие във времето, договарящите се страни използват критериите, посочени в допълнение 2.

3. Договарящите се страни предприемат превантивни мерки за минимизиране на риска от замърсяване, причинено от катастрофи.

4. При приемането на програми и мерки във връзка с радиоактивни вещества, включително отпадъци, договарящите се страни вземат предвид също така:

- а) препоръките на други международни организации и агенции;
- б) процедурата за мониторинг, препоръчана от тези международни организации и агенции.

Член 2

1. Освободени вещества от пунктови източници, които се отделят в морското пространство и се освобождават във водата или въздуха и така достигат и могат да навредят на морското пространство, са предмет на строг разрешителен и регулаторен режим от компетентните власти на договарящите се страни. Този разрешителен и регулаторен режим по-специално изпълнява съответните решения на Комисията, които обвързват съответната договаряща се страна.

2. Договарящите се страни предвиждат система за редовен мониторинг и инспекция от компетентните им власти за оценка на съответствието с разрешителния и регулаторен режим за освобождаване на вещества от пунктови източници във водата или въздуха.

Член 3

За целите на настоящото приложение Комисията е задължена, *inter alia*, да изготви:

- а) планове за намаляване и окончателно премахване на токсични, устойчиви и склонни към биоакмулиране вещества, произхождащи от наземни източници;
- б) при необходимост програми и мерки за намаляване на количествата хранителни вещества от градски, общински, промишлени, селскостопански и други източници.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОТСТРАНЯВАНЕ НА ЗАМЪРСЯВАНЕ ОТ ПОТАПЯНЕ ИЛИ ИЗГАРЯНЕ

Член 1

Настоящото приложение не се прилага по отношение на предумишлено изхвърляне в морското пространство на:

- а) отпадъци или други вещества от офшорни инсталации;
- б) офшорни инсталации и офшорни тръбопроводи.

Член 2

Забранява се изгарянето.

Член 3

1. Забранява се изхвърлянето на всякакви отпадъци и други вещества, с изключение на тези отпадъци или други вещества, изброени в параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Списъкът, посочен в параграф 1 от настоящия член, е както следва:

- а) драгирани материали;
- б) инертни материали от естествен произход, които са твърди, химически необработени геологични вещества, чиито химически съставни елементи е малко вероятно да се освободят в морската среда;
- в) тиня от канални води до 31 декември 1998 г.;
- г) отпадъци от риба от дейности по промишлена обработка на риба;
- д) плавателни съдове или въздухоплавателни средства най-късно до 31 декември 2004 г..

3. а) Забранява се изхвърлянето на радиоактивни вещества от ниско и средно ниво, включително отпадъци.

б) като изключение на алинея 3, буква а) от настоящия член, тези договарящи се страни, Великобритания и Франция, които желаят да запазят възможността за изключение от алинея 3, буква а) преди изтичането на срока от 15 години, считано от 1 януари 1993 г., докладват на заседанието на Комисията на министерско равнище през 1997 г. за предприетите стъпки за намирането на алтернативни наземни възможности.

в) освен ако Комисията при или преди изтичането на 15-годишния срок не реши с единодушие да продължи изключението, предвидено в алинея 3, буква а), тя приема решение съгласно член 13 от конвенцията за продължаването с 10 години след 1 януари 2008 г. на забраната, след което се провежда друго заседание на Комисията на ниво министри. Договарящите се страни, посочени в алинея 3, буква а) от настоящия член, които все още желаят да запазят възможността, упомената в алинея 3, буква а), докладват на срещите на Комисията на ниво министри, които се провеждат с интервал от две години, считано от 1999 г. нататък за постигнатия напредък при установяване на възможни алтернативни наземни източници, както и за резултатите от научни изследвания, които показват, че никоя дейност по изхвърляне не може да доведе до рискове за здравето на човека, вреда за живите ресурси и морските екосистеми, щети за местата за отдих или намеса при другите форми на законно използване на морето.

Член 4

1. Договарящите се страни гарантират, че:

а) никакви отпадъци или други вещества от изброените в параграф 2 от член 3 няма да се изхвърлят без разрешение или разпоредба на съответните им компетентни власти;

б) тези разрешения или разпоредби са в съответствие със съответните приложими критерии, насоки и процедури, приети от Комисията в съответствие с член 6 от настоящото приложение;

в) с цел избягване на ситуации, при които една и съща операция по изхвърляне е предмет на разрешителен или регулаторен режим на повече от една договаряща се страна, техните компетентни власти при необходимост се консултират преди предоставяне на разрешение или прилагане на наредба.

2. Разрешение или разпоредба съгласно параграф 1 от настоящия член не позволяват изхвърлянето на плавателни съдове или въздухоплавателни средства, съдържащи вещества, които водят или има вероятност да доведат до рискове за здравето на човека, вреда за живите ресурси и морските екосистеми, щети за местата за отдих или намеса при другите форми на законно използване на морето.

3. Всяка договаряща се страна съхранява и докладва на Комисията данни за естеството и количествата отпадъци или други вещества, които са изхвърлени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, както и за датите, местата и методите на изхвърляне.

Член 5

Не се позволява поставяне на вещества в морското пространство с цел, различна от тази, за която са първоначално предназначени или конструирани без разрешение или наредба на компетентните органи на съответната договаряща се

страна. Тези разрешения и разпоредби са в съответствие със съответните приложими критерии, насоки и процедури, приети от Комисията в съответствие с член 6 от настоящото приложение. Настоящата разпоредба не разрешава изхвърлянето на отпадъци или други вещества, които са забранени по друг начин съгласно настоящото приложение.

Член 6

За целите на настоящото приложение Комисията е задължена, *inter alia*, да изготвя и приема критерии, насоки и процедури, свързани с изхвърлянето на отпадъци и други вещества, изброени в параграф 2 от член 3 и за поставянето на веществата, посочени в член 5 от настоящото приложение с оглед предотвратяването и отстраняването на замърсявания.

Член 7

Разпоредбите на настоящото приложение по отношение на изхвърлянето не се прилагат в случай на *форсмажорни обстоятелства* вследствие на метеорологични нарушения или други причини, когато безопасността на човешкия живот или на плавателен съд или въздухоплателно средство са застрашени. Изхвърлянето се извършва така, че да се минимизира вероятността за увреждане на човешки или морски живот и незабавно се докладва на Комисията, заедно с пълни данни за обстоятелствата и естеството и количествата изхвърлени отпадъци или други вещества.

Член 8

Договарящата се страна предприема необходимите мерки, самостоятелно и съвместно със съответните международни организации, да предотврати и отстрани замърсяването вследствие изоставянето на плавателни съдове и въздухоплателни средства в морското пространство, причинено от катастрофи. При липса на съответни насоки на международни организации, мерките, предприети от отделните договарящи се страни се основават на насоки, които Комисията може да приеме.

Член 9

В спешни случаи, ако договаряща се страна прецени, че отпадъци или други вещества, чието изхвърляне е забранено съгласно настоящото приложение, не могат да се изхвърлят на сушата без неприемлива опасност или вреда, тя незабавно се консултира с други договарящи се страни с оглед намирането на най-задоволителните методи за съхранение или най-задоволителните средства за разрушение или изхвърляне съгласно преобладаващите обстоятелства.

Договарящата се страна нотифицира Комисията за предприетите стъпки след тази консултация. Договарящите се страни се подкрепят взаимно в такива ситуации.

Член 10

1. Всяка договаряща се страна осигурява съответствие с разпоредбите на настоящото приложение:

а) от страна на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, регистрирани на нейна територия;

б) от страна на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, товарищи отпадъци или други вещества, предназначени за изхвърляне или изгаряне;

в) от страна на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които ще се използват за изхвърляне или изгаряне в рамките на вътрешните ѝ води или в рамките на териториални води или друга част на морето, извън и в съседство с териториалните морски води под юрисдикцията на крайбрежната държава в степента, призната от международното право.

2. Всяка договаряща се страна издава инструкции на плавателните си съдове и въздухоплавателни средства за морска инспекция и на други служби да докладват на властите за инциденти или условия в морското пространство, които пораждат съмнения за предстоящо или минало изхвърляне в нарушение на разпоредбите на настоящото приложение. Всяка договаряща се страна, чиито власти получат такъв доклад, при необходимост надлежно нотифицират всяка друга договаряща се засегната страна.

3. Нищо в настоящото приложение не нарушава суверенния имунитет, с който се ползват някои плавателни съдове съгласно международното право.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОТСТРАНЯВАНЕ НА ЗАМЪРСЯВАНЕТО ОТ ОФШОРНИ ИЗТОЧНИЦИ

Член 1

Настоящото приложение не се прилага за преднамерено изхвърляне в морското пространство на:

- а) отпадъци или други вещества от плавателни съдове или въздухоплавателни средства;
- б) плавателни съдове или въздухоплавателни средства.

Член 2

1. При приемането на програми и мерки за целите на настоящото приложение, договарящите се страни изискват, самостоятелно или съвместно, използването на:

- а) най-добри налични техники;
- б) най-добри практики в областта на околната среда, включително според случая чисти технологии.

2. При определяне на приоритети и при оценяване естеството и интензитета на програмите и мерките и тяхното развитие във времето, договарящите се страни използват критериите, посочени в допълнение 2.

Член 3

1. Забранява се всякакво изхвърляне на отпадъци или други вещества от офшорни инсталации.

2. Тази забрана не се отнася за освободени вещества или емисии от офшорни източници.

Член 4

1. Използването или освобождаването или емитирането на вещества от офшорни източници, които могат да достигнат и навредят на морското пространство, е предмет на строг разрешителен и регулаторен режим от компетентните власти на договарящите се страни. Тези разрешителни и регулаторни режими по-специално изпълняват съответните приложими решения, препоръки и други споразумения, приети съгласно конвенцията.

2. Компетентните власти на договарящите се страни осигуряват система за мониторинг и инспекция за оценка на съответствието с разрешителните и регулаторни режими, както е предвидено в параграф 1 от член 4 от настоящото приложение.

Член 5

1. Забранява се изхвърлянето на излезли от употреба офшорни инсталации или излезли от употреба офшорни тръбопроводи, както и поставянето на излязла от употреба офшорна инсталация или част от нея в морското пространство без разрешение, издадено от компетентния орган на съответната договаряща се страна за всеки отделен случай. Договарящите се страни гарантират, че при издаването на тези разрешителни властите им изпълняват съответните приложими решения, препоръки и всички други споразумения, приети съгласно конвенцията.

2. Не се издава такова разрешение, ако излязлата от употреба офшорна инсталация или излезлите от употреба офшорни тръбопроводи съдържат вещества, които водят или е вероятно да доведат до рискове за здравето на човека, вреда за живите ресурси и морските екосистеми, щети за местата за отдих или намеса при другите форми на законно използване на морето.

3. Всяка договаряща се страна, която възнамерява да вземе решение за издаване на разрешение за изхвърлянето на излязла от употреба офшорна инсталация или излезли от употреба офшорни тръбопроводи, поставени в морското пространство след 1 януари 1998 г., нотифицират посредством Комисията останалите договарящи се страни за причините за приемане на изхвърлянето, с цел улесняване на консултациите.

4. Всяка договаряща се страна съхранява и докладва на Комисията данни за изхвърлени излезли от употреба офшорни инсталации и излезли от употреба офшорни тръбопроводи, както и за излезли от употреба офшорни инсталации, които са поставени в съответствие с разпоредбите на настоящия член, както и за датите, местата и методите на изхвърляне.

Член 6

Членове 3 и 5 от настоящото приложение не се прилагат в случай на форсмажорни обстоятелства вследствие на метеорологични нарушения или други причини, когато са застрашени безопасността на човешкия живот или на офшорна инсталация. Изхвърлянето се извършва така, че да се минимизира вероятността за увреждане на човешки или морски живот и незабавно се докладва на Комисията, заедно с пълни данни за обстоятелствата и естеството и количествата изхвърлени отпадъци или други вещества

Член 7

Договарящите се страни предприемат необходимите мерки, самостоятелно и в рамките на съответните международни организации, за предотвратяване и отстраняване на замърсявания вследствие изоставянето на офшорни инсталации

в морското пространство, причинено от катастрофи. При липса на съответните насоки от тези международни организации, мерките предприети от отделните договарящи се страни се основават на насоки, които Комисията може да приеме.

Член 8

Не се позволява поставяне на излязла от употреба офшорна инсталация или излезли от употреба офшорни тръбопроводи в морското пространство с цел, различна от тази, за която са първоначално предназначени или конструирани без разрешение или наредба на компетентните органи на съответната договаряща се страна. Тези разрешения и разпоредби са в съответствие със съответните приложими критерии, насоки и процедури, приети от Комисията в съответствие с член 10 от настоящото приложение. Настоящата разпоредба не разрешава изхвърлянето на излезли от употреба офшорни инсталации или излезли от употреба офшорни тръбопроводи в нарушение на разпоредбите на настоящото приложение.

Член 9

1. Всяка договаряща се страна издава инструкции на плавателните си съдове и въздухоплавателни средства за морска инспекция и на други служби да докладват на властите за инциденти или условия в морското пространство, които пораждат съмнения за предстоящо или минало изхвърляне в нарушение на разпоредбите на настоящото приложение. Всяка договаряща се страна, чиито власти получат такъв доклад, при необходимост надлежно нотифицират всяка друга заинтересована договаряща се страна.
2. Нищо в настоящото приложение не нарушава суверенния имунитет, с който се ползват някои плавателни съдове съгласно международното право.

Член 10

За целите на настоящото приложение Комисията е задължена, *inter alia*:

- а) да събира информация за вещества, които се използват в офшорните дейности и въз основата на тази информация да приема списъци на вещества за целите на параграф 1 от член 4 от настоящото приложение;
- б) да издава списъци с токсични и устойчиви вещества, както и на такива, склонни да биоакумулират и да изготвя планове за намаляването и преустановяването на използването им в офшорните източници, както и редуциране на отделянето им от офшорни източници;
- в) да изготвя критерии, насоки и процедури за предотвратяване на замърсяването от изхвърляне на излезли от употреба офшорни инсталации и излезли от употреба офшорни тръбопроводи и от изоставянето на офшорни инсталации в морското пространство;

г) да изготвя критерии, насоки и процедури, свързани с поставянето на излезли от употреба офшорни инсталации и излезли от употреба офшорни тръбопроводи, посочени в член 8 от настоящото приложение с оглед предотвратяването и отстраняването на замърсявания.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОЦЕНКА НА КАЧЕСТВОТО НА МОРСКАТА СРЕДА

Член 1

1. За целите на настоящото приложение „мониторинг“ е многократното измерване на:

- а) качеството на морската среда и на всеки от нейните компоненти, тоест вода, утайки, флора и фауна;
- б) дейности или естествени или антропогенни дейности, които могат да засегнат качеството на морската среда;
- в) въздействието на тези дейности.

2. Мониторинг може да се предприема за осигуряване на съответствие с Конвенцията, с цел установяване на модели и тенденции, или за изследователски цели.

Член 2

За целите на настоящото приложение договарящите се страни:

- а) си сътрудничат при осъществяване на програми за мониторинг и представят данните от тях на Комисията;
- б) съблюдават предписанията за гарантиране на качеството и участват в упражнения за интеркалибриране;
- в) използват и развиват, самостоятелно или за предпочитане съвместно, други надлежно утвърдени научни инструменти за оценка като моделиране, уреди за теледетекция и стратегии за прогресивна оценка на риска;
- г) осъществяват, самостоятелно или за предпочитане съвместно, изследвания, необходими за оценка качеството на морската среда и за разширяване знанията и научните познания за морската среда, и по-специално взаимодействието между дейности, концентрация и въздействие;
- д) държат сметка за научния напредък, оценен като полезен за целите на оценяване, който е осъществен другаде по инициатива на отделни изследователи и изследователски институции или посредством други национални или международни изследователски програми или в рамките на Европейската икономическа общност или други регионални организации за икономическо сътрудничество.

Член 3

За целите на настоящото приложение Комисията е задължена, *inter alia*, да:

- а) определя и изпълнява програми за съвместен мониторинг и изследвания, свързани с оценяването, да изготвя практически наръчници за участници при осъществяването на тези програми за мониторинг и да одобрява представянето и тълкуването на резултатите от тях;
- б) осъществява оценка, като държи сметка за резултатите от съответни мониторинг и изследователски дейности, както и данните свързани с влягането на вещества или енергия в морското пространство, предоставени по силата на други приложения на конвенцията, както и друга релевантна информация;
- в) търси при необходимост съвета или услугите на компетентни регионални организации и други компетентни международни организации и компетентни органи с оглед внедряването на последните резултати от научни изследвания;
- г) сътрудничи с компетентните регионални организации и други компетентни международни организации при осъществяването на оценки за качеството.

Допълнение 1

Критерии за определяне на практиките и техниките, посочени в параграф 3, буква б), (i) от член 2 от Конвенцията

Най-добри налични техники

1. Използването на най-добри налични техники набляга на използването на безотпадъчни технологии.

2. Терминът „най-добри налични техники” се отнася за последния стадий на развитие (състояние) на процеси или съоръжения или на методи на действие, които указват практическата пригодност на дадена мярка за ограничаване на освобождаването, емисиите и отпадъците. При определяне дали съвкупност от процеси, съоръжения и методи на действие съставляват най-добрите налични техники по принцип или в отделни случаи, специално внимание се обръща на:

- а) съизмерими процеси, съоръжения или методи на действие, които наскоро са успешно изпитани;
- б) технологичния напредък и промени в науката и научното познание;
- в) икономическата приложимост на тези техники;
- г) времеви ограничения за инсталирането на нови и съществуващи и съоръжения;
- д) естеството и обема на отделяните вещества и емисии.

3. Следователно „най-добрите налични техники” за даден процес с времето ще се изменят в светлината на технологическия напредък, икономически и обществени фактори, както и промени в науката и научното познание.

4. В случай, че намаляването на отделяните вещества и емисии вследствие използването на най-добри налични техники не води до приемливи за околната среда резултати, трябва да се прилагат допълнителни мерки.

5. „Техники” включва както използваната технология, така и начина, по който съоръжението е конструирано, изградено, управлявано и демонтирано.

Най-добра практика по отношение на околната среда

6. Терминът „най-добра практика по отношение на околната среда” е прилагането на най-подходящата комбинация от мерки и стратегии за контрол на околната среда. При избор на комбинация в определените случаи се вземат предвид поне следните степенувани мерки:

- а) предоставяне на информация и обучение на обществеността и потребителите за последствията за околната среда от избора на определени

дейности и избора на продукти, тяхното използване и окончателно изхвърляне;

б) разработването и прилагането на кодекси за добри практики за околната среда, които обхващат всички аспекти от живота на продукта;

в) задължителното поставяне на етикети, които информират потребителите за рисковете за околната среда, свързани с даден продукт, неговото използване и окончателно изхвърляне;

г) спестяващи ресурси, включително енергия;

д) предоставяне на достъп на широката общественост до системи за събиране и изхвърляне;

е) избягване използването на опасни вещества или продукти и произвеждането на опасни отпадъци;

ж) рециклиране, възстановяване и повторна употреба;

з) прилагането на икономически инструменти в дейности, продукти или групи продукти;

и) създаването на система за лицензиране, която включва серия от ограничения или забрана.

7. При определяне коя комбинация от мерки съставлява най-добра практика по отношение на околната среда, в общия или в отделни случаи, особено внимание се обръща на:

а) опасността за околната среда на продукта и неговото производство, използване и окончателно изхвърляне;

б) заместването с по-малко замърсяващи дейности или вещества;

в) степента на употреба;

г) възможната полза или недостатък за околната среда от използването на заместители на материали или дейности;

д) напредък и промени в науката и научното познание;

е) икономически и обществени последици.

8. Следователно „най-добрите практики за околната среда” за даден източник с времето ще се изменят в светлината на технологическия напредък, икономическите и обществени фактори, както и на промените в науката и научното познание.

9. В случай, че намаляването на дейности вследствие използването на най-добри практики за околната среда не води до приемливи за околната среда резултати, трябва да се прилагат допълнителни мерки, а най-добрите практики за околната среда да се преформулират.

Допълнение 2

Критерии, посочени в параграф 2 от член 1 от приложение I и в параграф 2 от член 2 от приложение III

1. При определяне на приоритети, както и при оценяване естеството и степента на програми и мерки и техния обхват, договарящите се страни използват посочените по-долу критерии:

- а) устойчивост;
- б) токсичност или други вредни свойства;
- в) склонност към биоакумулиране;
- г) радиоактивност;
- д) съотношението между наблюдавани или очаквани (в случай, че резултатите от наблюденията все още не са известни) нива на концентрация и концентрации, чийто ефект не е наблюдаван;
- е) антропогенно причинен риск от еутрофикация;
- ж) трансгранично значение;
- з) риск от нежелани изменения в морската екосистема и необратимост или продължителност на последствията;
- и) намеса в събирането на морски продукти или с други форми на законно използване на морето;
- й) въздействие върху вкуса и/или миризмата на продукти, предназначени за консумация от човека или въздействие върху миризмата, цвета, прозрачността или други характеристики на водата в морската среда;
- к) разпределителен модел (т.е. използвани количества, модели и задължение за достигане до морската среда);
- л) неизпълнение на цели за качество на околната среда.

2. Тези критерии не са непременно с еднакво значение при разглеждането на дадено вещество или група вещества.

3. Гореизброените критерии посочват, че вещества, които са предмет на програми и мерки, съдържат:

- а) тежки метали и техните съединения;
- б) органохалогенни съединения (и вещества, които могат да образуват такива съединения в морската среда);

- в) органични съединения на фосфор и силиций;
- г) биоциди като пестициди, фунгициди, хербициди, инсектициди, слимициди и химикали използвани, *inter alia*, за съхранение на дърво, дървен материал, дървесна маса, целулоза, хартия, кожи и текстилни материали;
- д) масла и въглеводороди от нефтен произход;
- е) съединения на азота и фосфора;
- ж) радиоактивни вещества, включително отпадъци;
- з) устойчиви синтетични материали, които могат да останат на повърхността или в суспензия или да потънат.